

det gælder ernæring og kost, så kan det kun gå for langsomt med at få skabt de nødvendige forbedringer i vores børns liv, og ikke mindst i den del af hverdagen, de tilbringer i daginstitutionerne. Så langt, så godt.

Kl. 16.30

Men når jeg netop nævner det her forslag som et forslag i rækken af meget ideologiske forslag, er det, fordi vi ved andenbehandlingen har stillet et fuldstændigt nødvendigt ændringsforslag, nemlig det ændringsforslag, der skal sikre, at de familier, der af forskellige årsager har en helt eller delvis finansieret friplads, også kan få det på madområdet, men det er blevet stemt ned af regeringen og Dansk Folkeparti.

Vi har stillet ændringsforslaget, fordi det selvfølgelig er afgørende vigtigt, at når vi laver madordninger i vores daginstitutioner, skal det være madordninger, der er tilgængelige for alle børn og for alle familier. Vi ved, at det her kan gå hen og blive en dyr affære, ikke for alle familier og måske slet ikke for familier med ét barn, men har man flere børn i daginstitution og bor i en kommune, hvor prisen er høj, kan det måske være et beløb, der kommer op på 500, 600, 700, måske 800 kr. for to-tre børn. Det beløb er så højt, at vi allerede nu ved, at der vil være familier, der vil vælge tilbuddet fra, simpelt hen fordi det ikke økonomisk er muligt.

Derfor foreslår vi: Lad den fripladsmulighed, der gælder for børn og familier i dag, også gælde på madområdet, sådan at de børnefamilier, der har svært ved at få økonomien til at hænge sammen, alligevel kan være med i en madordning, der kan sikre i virkeligheden også nogle af de svageste børn et ordentligt måltid mad om dagen, når de går i børnehaven.

Desværre har regeringen og Dansk Folkeparti valgt ikke at ville stemme for vores forslag, og derfor kan vi altså komme i en situation nu, hvor man på den enkelte børnehavestue kan se otte børn, der sidder og spiser dejlig, veltilberedt sund mad, tre børn, der sidder med en flad madpakke, og så måske et enkelt barn der ikke har noget mad med. Og så kommer forslaget her i virkeligheden til at vende sig mod sin egen grundsubstans, nemlig det, at alle børn skal have sundere mad.

Så derfor ser vi os desværre nødsaget til at stemme nej til det samlede lovforslag, fordi vi simpelt hen ikke vil være med til at skabe yderligere skævvridning i vores børns opvækstbetingelser og deres hverdag i en daginstitution.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

For god ordens skyld skal jeg lige minde om, at vi selvfølgelig fortsætter afstemningerne om tredje- og andenbehandlingerne, uanset at klokken måtte passere 17.00.

Derimod forestiller jeg mig ikke rigtig, at vi er færdige med forespørgslen inden kl. 17.00, så den bliver der ikke afstemning om i dag.

Så går vi videre, og den næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ganske som den socialdemokratiske ordfører har sagt det, er det her et forslag, som handler om en forskelsbehandling af de børn, vi har i vores skoler og i vores daginstitutioner.

Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at det igen skal være penge, der har betydning for, om det enkelte barn kan få sund og nærrende mad i skolen eller ej, og derfor synes vi fra SF's side, at det socialdemokratiske ændringsforslag er en god idé, men at forslaget som helhed er en rigtig dårlig idé.

I SF ønsker vi gratis sund og nærrende skolemad til alle børn i det her land i folkeskolen og i de offentlige daginstitutioner. Det er en helt naturlig ting. Man har det i Sverige, man har det i Norge, man har det i Finland og har haft det i masser af årtier. Det er den eneste rigtige vej at gå, og det synes vi fra SF's side at vi skal til at kigge på.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at det her forslag er et af de mest uhyggelige forslag, der overhovedet er blevet fremsat af denne regering, og det siger ikke så lidt.

Selve tankegangen om, at små børn, helt ned til 6 måneder gamle, skal vænne sig til, at der er nogle, der har penge til at købe mad, og at der er nogle, der ikke har penge, og at nogle skal sidde og se på, at andre spiser, har jeg svært ved at forstå. Hvordan nogen overhovedet kan holde ud at ville stemme for et sådant forslag, har jeg altså meget svært ved at forstå.

Man startede med at indføre det for børnehavebørn, og nu vil man så også indføre det for vuggestuebørn, at de skal vænne sig til, at nogle har råd til mad, og at nogle ikke har råd til mad, at nogle bare må se på.